

Vừa qua, một đoàn đi bộ quân sự cấp cao Việt Nam đã sang Bắc Kinh theo lời mời của phía Trung Quốc.

Đội khác thường ở đây là đoàn chính trị này của quân đội nhân dân gồm 6 chính ủy quân khu và một số cấp trưởng của từng cấp chính trị đứng đầu của Bộ Chỉ huy Trung ương Ngô Xuân Lịch, chỉ huy nhiệm vụ Chính trị.

Tại sao lúc này họ nhận chức trưởng ngành lãnh đạo ngành chính trị của toàn quân là tại sao đồng đội của họ có những thay đổi sang trình diễn và hợp một vị phía Trung Quốc?

Ngành chính trị - gồm các chính ủy, chỉ huy chính trị, cấp trưởng chính trị, chính trị viên...- luôn được coi là ngành trọng nhất trong mạng lưới lãnh đạo và chỉ huy của quân đội khi có sự biến động. Trưởng Chính trị là quan số 1, trực tiếp của Quân ủy Trung ương Đảng Cộng sản, luôn do Trưởng Bộ Chỉ huy Quân sự. Trưởng đây, trong thời chiến, chỉ huy nhiệm vụ Chính trị thường là một đội trưởng, là ủy viên Bộ Chính trị Trung ương Đảng, và nguyên tắc chỉ đạo là bộ trưởng quốc phòng kiêm tổng tư lệnh. Có lẽ theo quân đội Trung Quốc, nguyên tắc “chính ủy tại hạ quy tập đức” được áp dụng trong QĐND Việt Nam, khi giữa tư lệnh và chính ủy có ý kiến khác nhau thì ý kiến của chính ủy là ý kiến quyết định cuối cùng, viên tư lệnh phải tuân theo. Ngành chính trị do đó là ngành trọng nhất, được coi thích là linh hồn, là bộ não của quân đội, với hình ảnh ngòi bút cán bộ chính trị:

Ngang lòng thì thốt lên trưởng

Đội đi chính sách, tay cầm chỉ trưởng

Vậy thì tại sao phía Trung Quốc lại triệu tập đoàn cán bộ cao nhất, đồng đội nhất trong ngành chính trị của quân đội Việt Nam sang Bắc Kinh, để làm gì?

Có thể dễ dàng nhận ra điều kỳ lạ trong bối cảnh quan hệ Việt - Trung hiện nay. Phía Trung Quốc lo ngại rằng thái độ chúng ta đang biến ngày càng rõ trong xã hội Việt Nam vào 11 ngày Chủ nhật biến tình hình công khai liên tiếp có thể ảnh hưởng đến tinh thần của quân đội Việt Nam. Họ càng lo ngại khi nhận được trưởng, khá nhận được chủ tịch binh và cấp một số quan trọng ngũ cũng biến tình hình yêu cầu, ý chí báo và toàn vẹn lãnh thổ của đất nước, kiên cường chúng tôi hành động xâm lấn lãnh thổ của phía họ. Họ muốn nhận chức, làm tình hình, tránh bất ngờ. Họ từng bộ quân đội và nhân dân Việt Nam giảng quy tập đức năm 1979. Cuộc chiến tranh cuối cùng giữa Việt Nam là cuộc chiến Việt - Trung, được coi là cuộc chiến tranh giữa anh em, giữa anh em, giữa anh em, giữa anh em.

Qua mấy ngày làm việc ở Bắc Kinh, đoàn cán bộ chính trị của quân đội Việt Nam đã tỏ ra thái độ như thế nào?

Có theo những gì được công bố qua những tin tức và thông báo của 2 bên mới sẽ diễn ra êm đẹp, trôi chảy, rồi là hòa bình, thân thiện. Đoàn Việt Nam được phó chủ tịch nước kiêm phó bí thư quân ủy trung ương Tô p Côn Bình tiếp nhận những hòa. Ông Tô p Côn Bình sẽ thay ông Hồ Chí Minh Đào nhận chức nhân vật số 1 - tiếp nhận bí thư kiêm chủ tịch nước - tiếp cuối năm 2012, sau đó là hội đồng lập hiến XVIII.

Ông Tô p Côn Bình căn dặn phía Việt Nam hãy thực hiện “3 điều kiên trì: kiên trì hiệp thương hòa bình, kiên trì tìm nhìn đi cùng và kiên trì hợp tác 2 bên cùng có lợi”.

Chỉ vài câu ngắn gọn nhưng thâm thúy vô cùng. Hiểu rõ ràng ra, «kiên trì hiệp thương hòa bình» là dù cho phía Trung Quốc có trở ngại ra hình thế nào, long trọng tuyên bố toàn vùng biên Đông là thuộc sở hữu của tôi không ai được tranh cãi, còn cho tàu chiến vào vùng này, ngăn cấm người dân Việt đánh cá, ngăn cấm tàu của Địch vào thăm hòa bình Việt Nam... thì phía Việt Nam không được và không nên phẫn nộ, bình luận, không được để cho dân biên tình, mà chỉ nên hiệp thương một cách ôn hòa hòa bình với nhau.

«Kiên trì nhìn đi cùng» nghĩa là phía Việt Nam chỉ nên coi những việc như nhân nhượng chút ít đất đai, vài vùng biên như, vài quần đảo chỉ là chuyển nhượng, mà chuyển nhượng là tình hòa bình tự nguyện, là «16 chum Vàng», là “quan hệ Bên Tịch”, trên đi cùng 2 nước là láng giềng tốt không có gì sai, trên đi cùng 2 nước là bên tốt tốt không có gì xấu, trên đi cùng là đồng chí tốt tốt không chia rẽ nhau, trên đi cùng cũng là đi cùng tốt tốt không làm hại nhau. Có gì xấu chỉ là vì lợi ích, không đáng kể, nên bỏ qua.

«Kiên trì hợp tác 2 bên cùng có lợi», 2 bên cùng thương có nghĩa là không đấu tranh chống đối, cáo nhau làm gì cho lợi thôi, phục tùng, hãy chỉ coi nhau là bên bè, anh em, đồng chí, luôn giữ hòa khí với nhau, hợp tác chiến lược toàn diện, sự duy trì tình anh em hòa thuận, có lợi cho cả 2 bên, chống đối nhau chỉ bất lợi, thiệt hại cho cả 2 bên.

Trung ương Ngô Xuân Lịch và toàn đoàn đã hoàn toàn tán thành ý kiến được coi như chốt thúc của ông Tô p Côn Bình, còn cam kết rằng: «Quân đội 2 nước sẽ ngừng mở u thúc hiệp thương thu nhận giữa 2 đồng, 2 nước là giới quy định những vấn đề tồn tại giữa 2 nước bằng đối thoại song phương». Ông còn nhấn mạnh “phía Việt Nam không có ý định quốc tế hóa các vấn đề bất đồng về biên giới, không kéo nước này chống nước khác”.

Được lợi ích như vậy thì tâm lòng, phía Trung Quốc còn có mong muốn gì nữa.

Liệu rằng những điều ngành chính trị của quân đội phải đồng ý và trên lập trường báo chí toàn vẹn lãnh thổ, báo chí chỉ quy định đi cùng của đất nước, coi đó là nhiệm vụ hàng đầu của quân đội, thì trung ương Lịch đã hoàn toàn chấp nhận nhiệm vụ đó. Liệu ông trung ương Lịch phải nêu cao chính sách đoàn kết toàn dân chống bành trướng và xâm lược bất cứ ở đâu đâu, những ông đã thực hiện chính sách hòa hoãn, hàng phục bên bành trướng, để tiếp tục đàn áp người yêu nước theo yêu cầu của Bắc Kinh.

Ngay giữa lúc Trung Quốc cho tàu chiến, tàu khoan dầu, tàu tuần tra hải giám vào vùng biên Việt Nam, xua đuổi người dân ta, đuổi các tàu của Địch và hãng dầu của Địch ra khỏi vùng biên ta, thì trung ương Lịch và các ông 10 ngành chính trị đều im thin thít, không một lời phản đối, chốt võn, cónh báo, coi như 2 bên đang song hoàn toàn hòa thuận với nhau. Vậy hãy đồng ý trên lập trường nào, theo chủ trương chính sách của ai, trên lập trường báo chí và Tổ quốc như là thế danh của

Linh Hồn 'Quân Địch Nhân Dân' Lâm Ngụy

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Tư: 28 Tháng 9 Năm 2011 06:44

Quân địch nhân dân, hay trên lập trường hợp tác với thế lực bành trướng và xâm lược? Rõ ràng đó là lập trường “hèn với giặc, ác với dân” phải bày công khai. Lập trường này của ngành quốc phòng còn thể hiện của ngành ngoại giao, có khi còn bị tâng lên gân đôi chút.

Trước vấn đề, họ sẽ ăn nói ra sao, sẽ trả lời ra sao cho toàn thể quân địch và cho toàn dân?

Đây phải chăng là đòn sát hạch hình thức chính thức của quan thầy đối với thuộc quốc nhằm chuồn bả cho chuyên đi của Tổng bí thư mới Nguyễn Phú Trọng sắp sang trình diện Bắc triều?

Và phải chăng đoàn cao cấp nhất về chính thức của quân địch đã mang linh hồn của toàn thể binh sĩ đi rao bán ra nước ngoài. Đốt nước quốc là lâm nguy, lâm địch nguy.

Xin để toàn thể tầng lớp lãnh, sự quan, binh sự và toàn dân ta nhận xét và đánh giá trên lập trường báo vệ Tổ quốc, mặt cách khách quan và công bằng